

jącej dłużej niż rok, Minister Przemysłu i Handlu może cofnąć udzieloną koncesję.

Art. 3. Wyrabianie kwasu azotowego bez koncesji, przewidzianej w artykule 1, będzie karane przez sądy aresztem do 6 miesięcy.

Do czasu wprowadzenia jednolitego kodeksu karnego na obszarze mocy obowiązującej kodeksu karnego z roku 1871 zamiast aresztu ponad sześć tygodni należy wymierzać karę więzienia (§ 16 niem. k. k. z 1871 r.), na obszarze zaś mocy obowiązującej ustawy karnej z roku 1852 należy zamiast aresztu wymierzać ścisły areszt (§ 245 austr. u. k. z 1852 r.).

Art. 4. O ile niniejsza ustawa nie zawiera odmiennych postanowień, do przedsiębiorstw wyrobu kwasu azotowego będą miały odpowiednie zastosowanie obowiązujące przepisy prawa przemysłowego.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych, Skarbu i Rolnictwa.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z wyjątkiem obszaru województwa śląskiego, gdzie nabywa mocy obowiązującej dopiero po uzyskaniu zgody Sejmu Śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: w z. *Wł. Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych: *Fabrycy*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Rolnictwa: *Sew. Ludkiewicz*

345.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 15 marca 1932 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonarjuszów państwowych,

Art. 1. § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1073) otrzymuje następujące brzmienie:

„Pobory płatnych członków zarządu i pracowników związków komunalnych oblicza się na tych samych zasadach, na jakich oblicza się każdorazowo pobory funkcjonarjuszów państwowych (art. 3, 4, 5, 6 i 7 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska).

Zmiany zasad obliczania poborów funkcjonarjuszów państwowych, jak również wszelkie dodatki i zasiłki przyznawane funkcjonarjuszom państwowym, oraz podwyższenia i obniżenia tych poborów i dodatków dotyczyć będą automatycznie również członków zarządu i pracowników związków komunalnych. Terminy zmiany wysokości poborów i dodatków funkcjonarjuszów państwowych mają zastosowanie do członków zarządu i pracowników związków komunalnych.

Poza dodatkami, przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, żadne dodatki nie mogą być wypłacane.

Postanowienia umów, sprzeczne z przepisami niniejszego artykułu wygasają z dniem 1 lipca 1932 r.”

Art. 2. 1) § 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„Prezydentom miast i burmistrzom (naczelnikom gmin) rada miejska (gminna) może przyznać dodatek reprezentacyjny w wysokości, nie przekraczającej:

w gminach miejskich do 15.000 mieszkańców 15%,

w gminach miejskich ponad 15.000 do 50.000 mieszkańców 20%,

w gminach miejskich ponad 50.000 mieszkańców 30%,

w m. st. Warszawie 35%

poborów, przypadających im zgodnie z § 4 niniejszego rozporządzenia.

W miastach, liczących ponad 100.000 mieszkańców, mogą także wiceprezydenci otrzymać dodatek reprezentacyjny do wysokości 15% poborów, przypadających im zgodnie z § 5.”

2) § 21 uzupełnia się nowym ustępem treści następującej:

„Uchwały o przyznaniu dodatku komunalnego mogą obejmować tylko jeden okres budżetowy i wymagają zatwierdzenia władzy nadzorczej.”

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: w z. *Wł. Zawadzki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*